

Les festes del meu país

Els avis no paren de ballar sardanes
amb les espadenyes catalanes.

I per sant Josep mengen la crema catalana.

Sant Jordi és com un somni,
perquè el meu pare és diu Jordi
i jo sóc el seu somni.

La muntanya més serrada i catalana
que ens té l'anima robada.
Montserrat és la més estimada.

L'ase català,
sense ell no hi ha tradició.
La patum treu fum, el mes de juny.

A la festa major,
veig l'alcalde al balcó,
mentre canta una cançó.

Els castellers
cada cop van més amunt,
i s'enfilen d'un en un.

Els trabucaires són tots trolaires.

Amb els seus trabucs,
espanten fins i tot els més tossuts.

Els bastoners qui poden ser?

Amb els seus bastons
van ballant pels carrerons.

La castanyera era una vella,
però el seu gat que li deia "Ressopó"
se li menjava tot el porró.

Pel Nadal tothom està content,
En Pasqual replica el timbal,
Les gallines juntes van, el gall cantant.